

Novejše kakovostne knjige na temo večkulturnosti

Kristina Picco

PiONeRskA

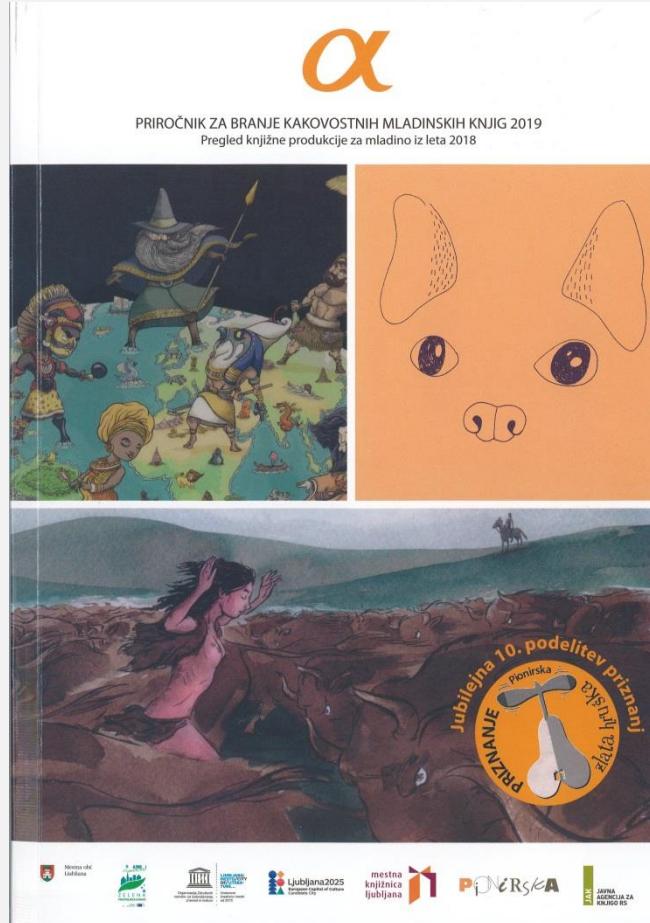

Mestna občina
Ljubljana

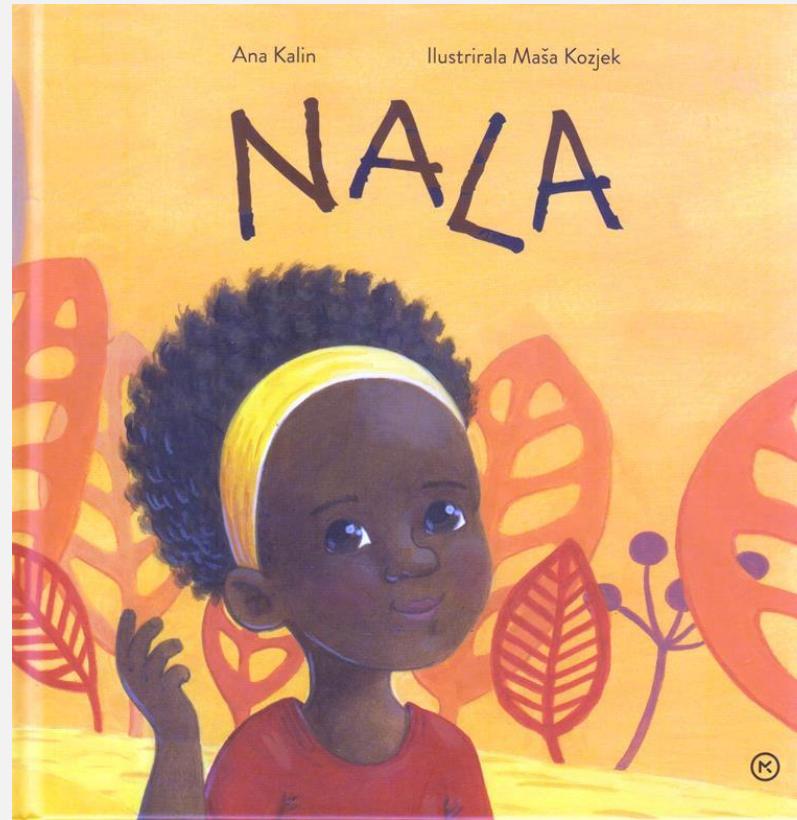
mestna
knjižnica
ljubljana

Priročnik za branje kakovostnih mladinskih knjig 2019

Kalin, Ana: **Nala**
Ilustr. Maša Kozjek (Mladinska knjiga, 2019)

Kalin, Ana: **Nala**

Ilustr. Maša Kozjek (Mladinska knjiga, 2019)

Po večerni pravljiči je Nala vprašala mamo: »Si tudi ti mene nosila v trebuhu?« »Ne, Nala, nisem te. Tata in jaz nisva mogla imeti otrok, zato nisem bila noseča in nisi prišla iz mojega trebuhu.«

»Iz čigavega trebuba pa sem prišla? A iz tatovega?« je vzkliknila Nala. Mama se je zasmajala: »Moški ne morejo roditi otrok. Ti si prišla iz trebuba ženske v Keniji.«

Nala je pogledala na fotografijo na steni in ponovila zgodbino, ki ji jo je mama pripovedovala, ko je bila še čisto majhna. »Ko sem bila še dojenčica, sta s tatom prišla pome v Kenijo. Z žabo sem sedela pod drevesom in vaju čakala.«

»Tako je bilo,« je kimala mama. »Midva s tatom in najin muc pa smo pod drevesom čakali, da prideš k nama. Tako smo se srečali in od takrat dalje smo skupaj, kajne?« Nala se je zadovoljno smejala in objela mamo. Poklicala je še tata za poljubček za lahko noč in zaspala.

Kalin, Ana: Nala

Ilustr. Maša Kozjek (Mladinska knjiga, 2019)

»In potem?« je v pričakovanju vprašala Nala.

»In potem sva te zagledala. Z velikimi rjavimi očmi si radovedno gledala, kdor gre k tebi,« je dodal tata.

»Kako mi je razbijalo srce! Malo zaradi veselja, malo pa zaradi strahu,« je zamišljeno rekla mama.

»Zakaj te je bilo strah?« je poskočila Nala.

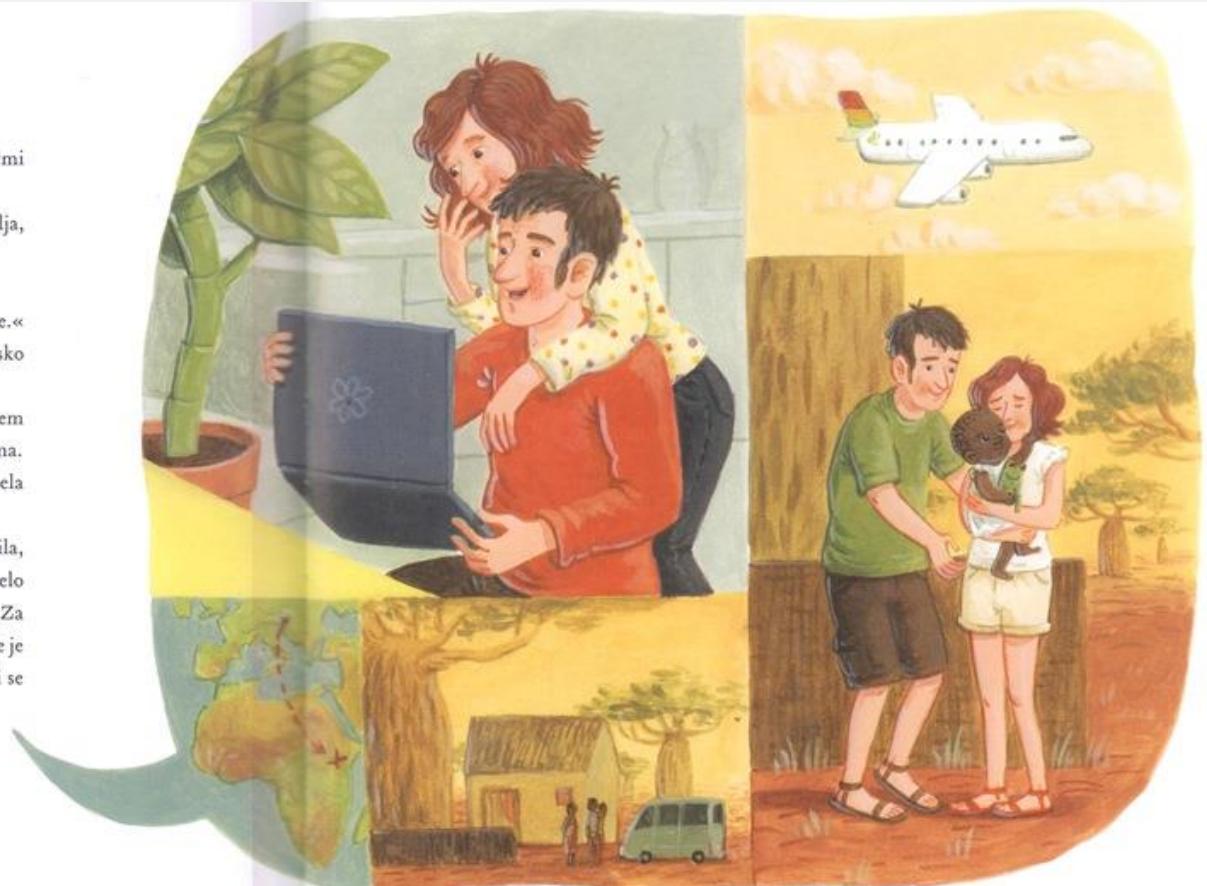
»Strah me je bilo, ali bova znala dobro skrbeli zate.«

»No, zdaj naju ni nič več strah, samo neznansko vesela sva, da smo skupaj,« jo je uščipnil v nos tata.

»In kaj je bilo potem?« ni odnehala Nala. »Potem si prvič zlezla v moje naročje ...« je nadaljevala mama.

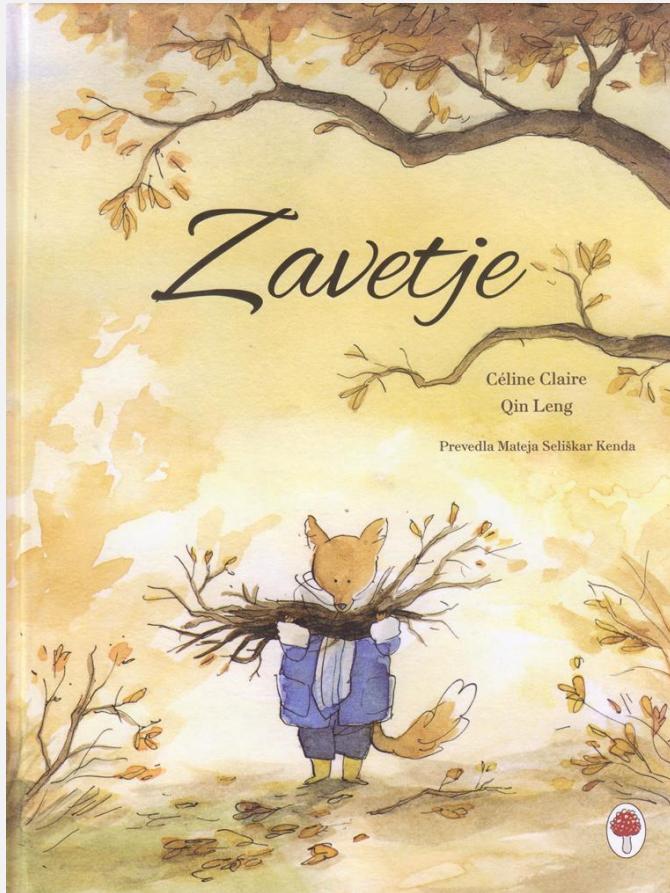
»Ampak zakaj nisem ostala v Keniji?« ni razumela Nala.

»Ker je ženska, ki te je nosila v trebuhu in rodila, vedela, da zate ne more poskrbeti. Bila je zelo zelo mlada in ni mogla skrbeli za nikogar, niti zase ne. Za tako malo deklico, kot si bila ti, pa sploh ne ... Zato se je odločila, da poišče dobre starše zate. Želela je, da bi se ti dobro godilo. Od tam naprej pa že veš, Zdaj pa gremo peč lapačinke!« je Nala dvignil v zrak tata.

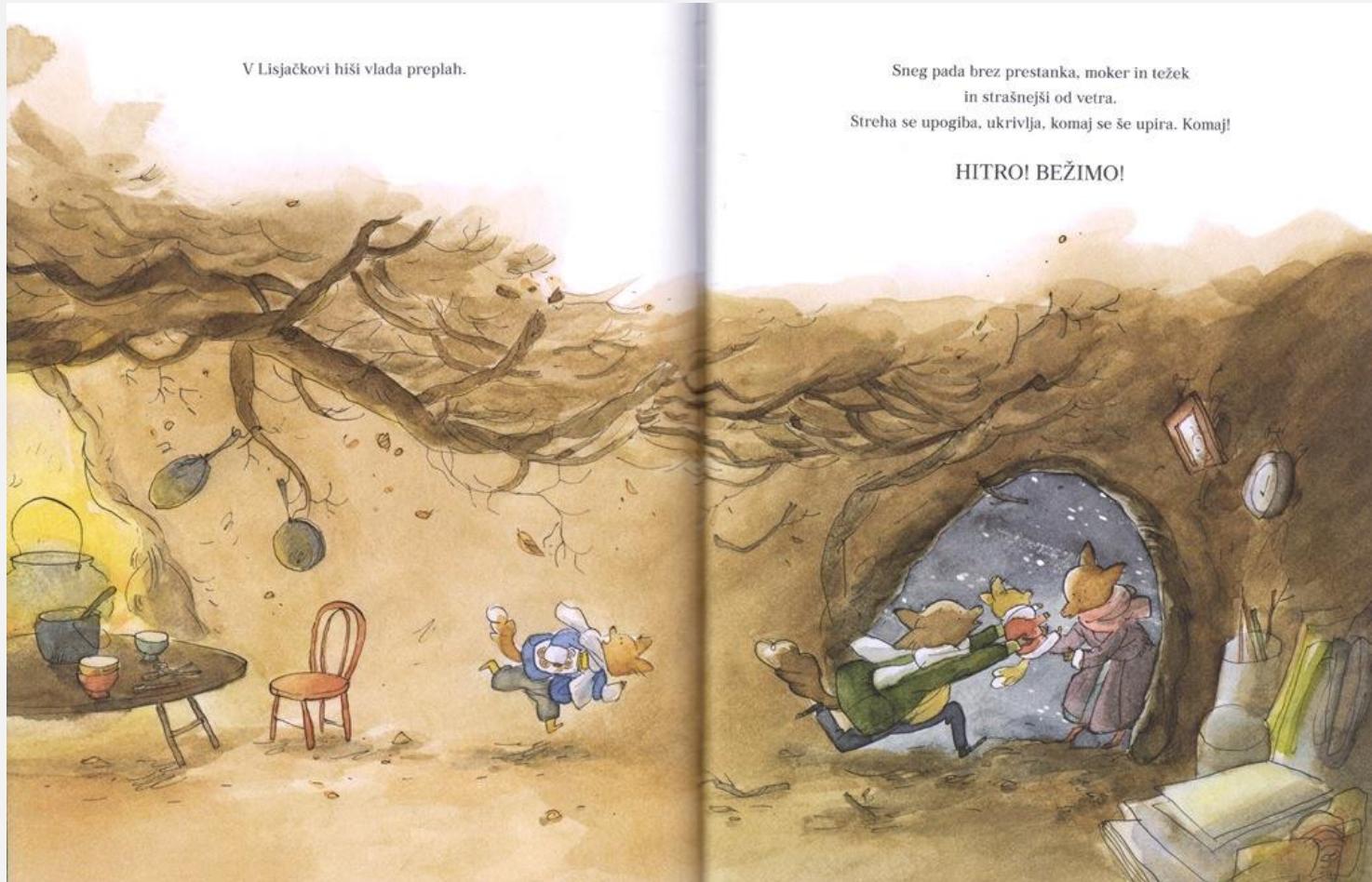
Claire, Celine: **Zavetje**

Ilustr. Qin Leng, prev. Mateja Seliškar Kenda (Zala, 2019)

Claire, Celine: **Zavetje**

Ilustr. Qin Leng, prev. Mateja Seliškar Kenda (Zala, 2019)

Claire, Celine: **Zavetje**
Ilustr. Qin Leng, prev. Mateja Seliškar Kenda (Zala, 2019)

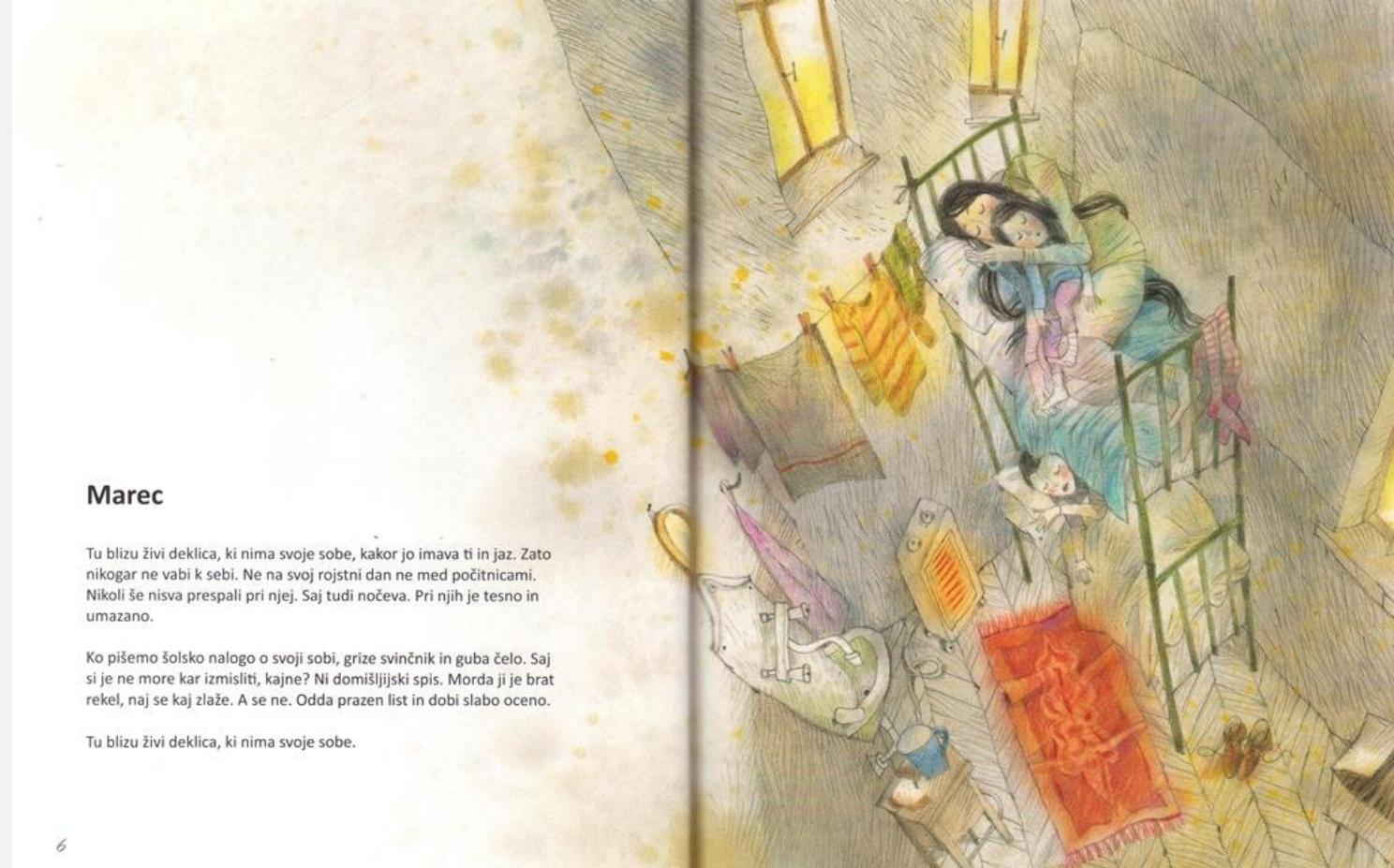

Mlakar Črnič, Ida: **Tu blizu živi deklica**
Ilustr. Peter Škerl (KUD Sodobnost International, 2019)

Mlakar Črnič, Ida: Tu blizu živi deklica

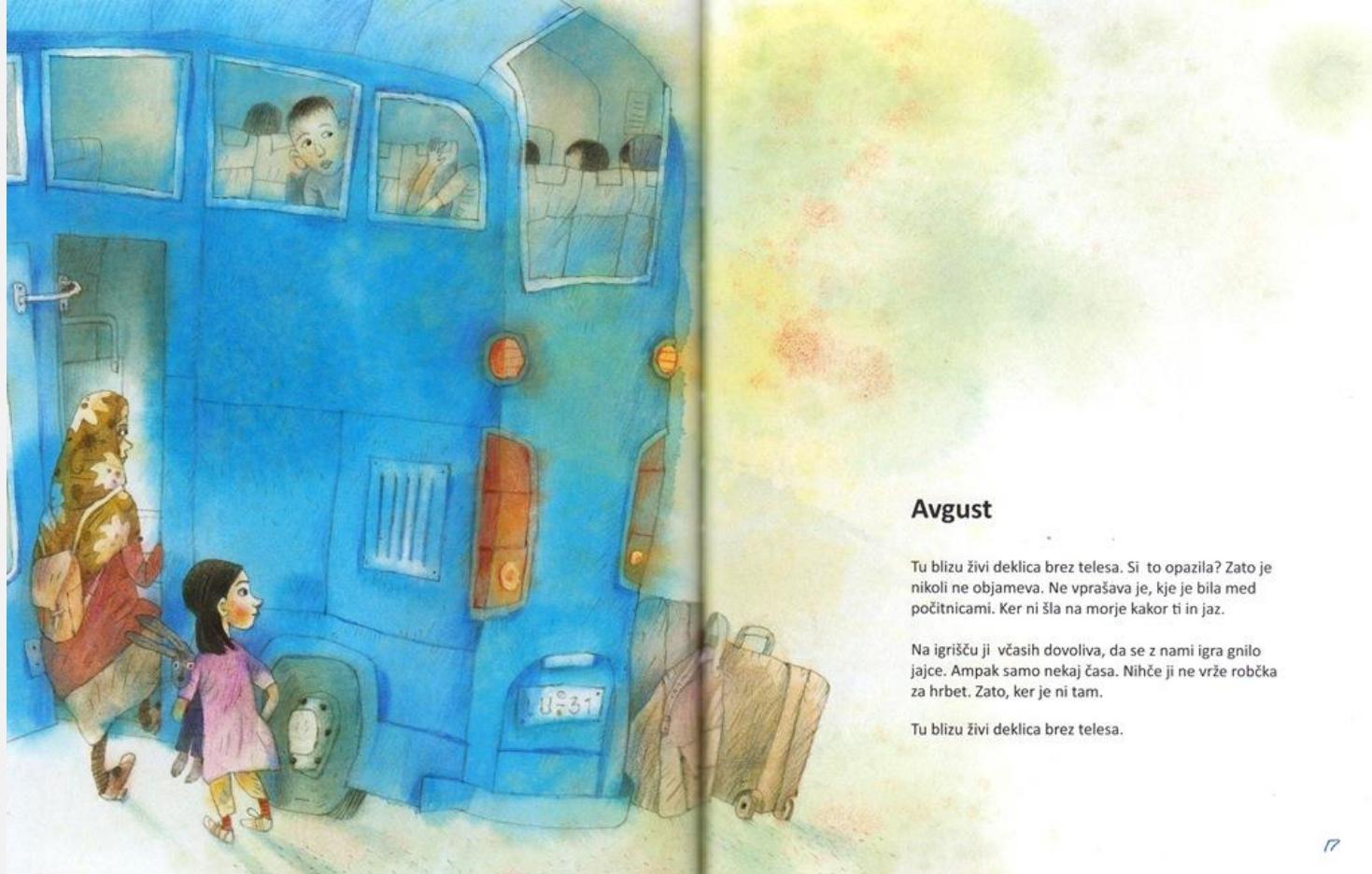
Ilustr. Peter Škerl (KUD Sodobnost International, 2019)

6

Mlakar Črnič, Ida: Tu blizu živi deklica

Ilustr. Peter Škerl (KUD Sodobnost International, 2019)

Avgust

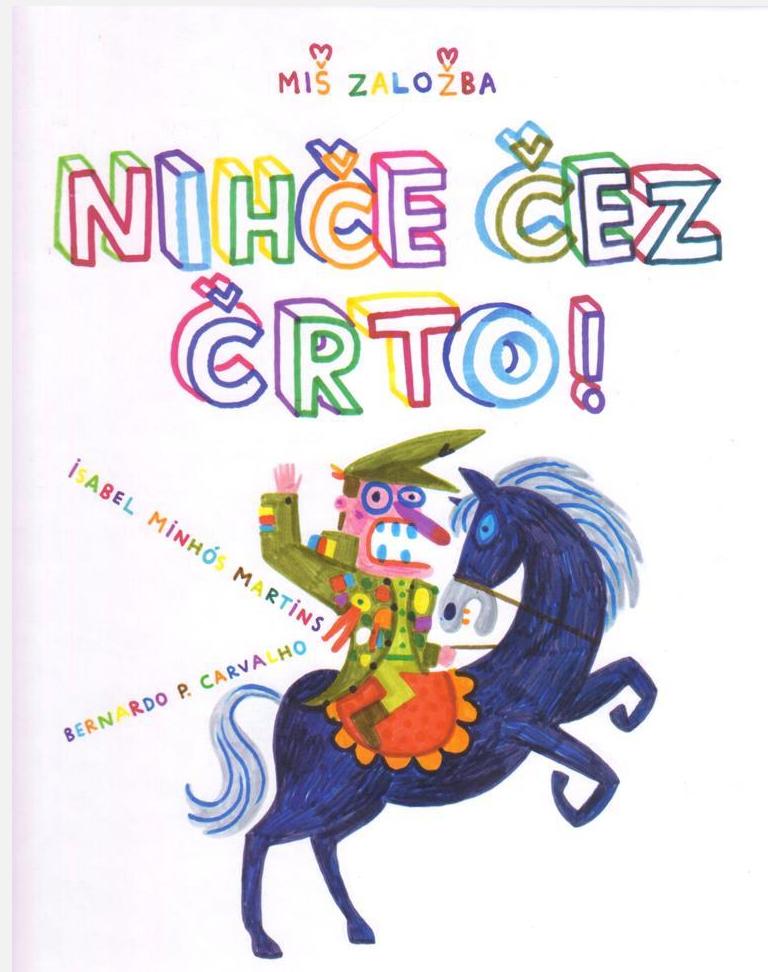
Tu blizu živi deklica brez telesa. Si to opazila? Zato je nikoli ne objameva. Ne vprašava je, kje je bila med počitnicami. Ker ni šla na morje kakor ti in jaz.

Na igrišču ji včasih dovoliva, da se z nami igra gnilo jajce. Ampak samo nekaj časa. Nihče ji ne vrže robčka za hrbet. Zato, ker je ni tam.

Tu blizu živi deklica brez telesa.

17

Martins, Isabel Minhós: **Nihče čez črto!**
Ilustr. Bernardo P. Carvalho, prev. Katja Zakrajšek (Miš, 2019)

Martins, Isabel Minhós: **Nihče čez črto!**
Ilustr. Bernardo P. Carvalho, prev. Katja Zakrajšek (Miš, 2019)

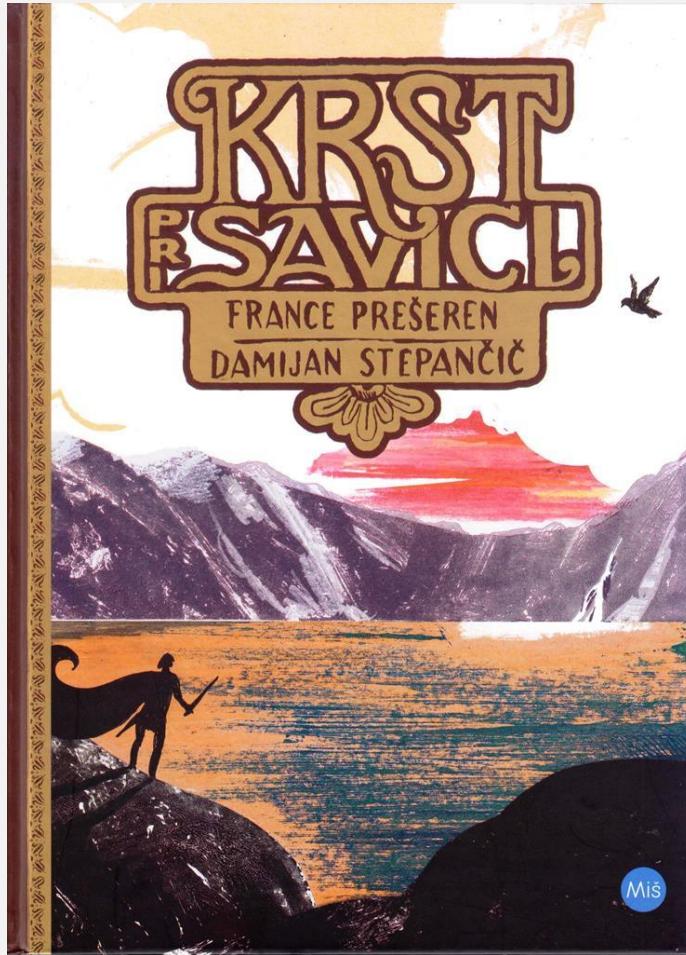

Martins, Isabel Minhós: **Nihče čez črto!**
Ilustr. Bernardo P. Carvalho, prev. Katja Zakrajšek (Miš, 2019)

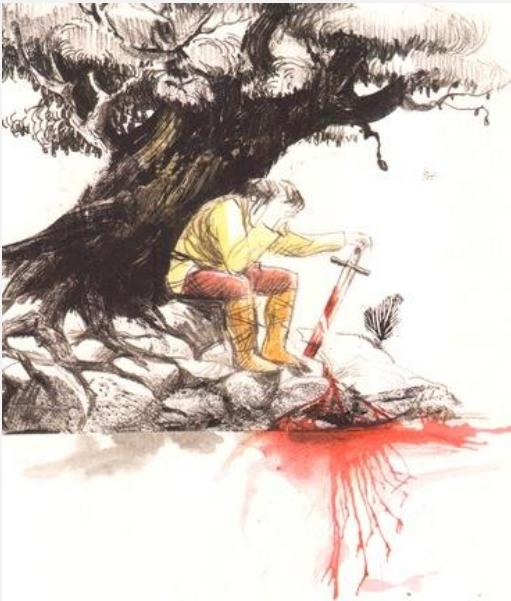
Prešeren, France: Krst pri Savici

Ilustr. Damijan Stepančič (Miš, 2018)

Prešeren, France: Krst pri Savici

Ilustr. Damijan Stepančič (Miš, 2018)

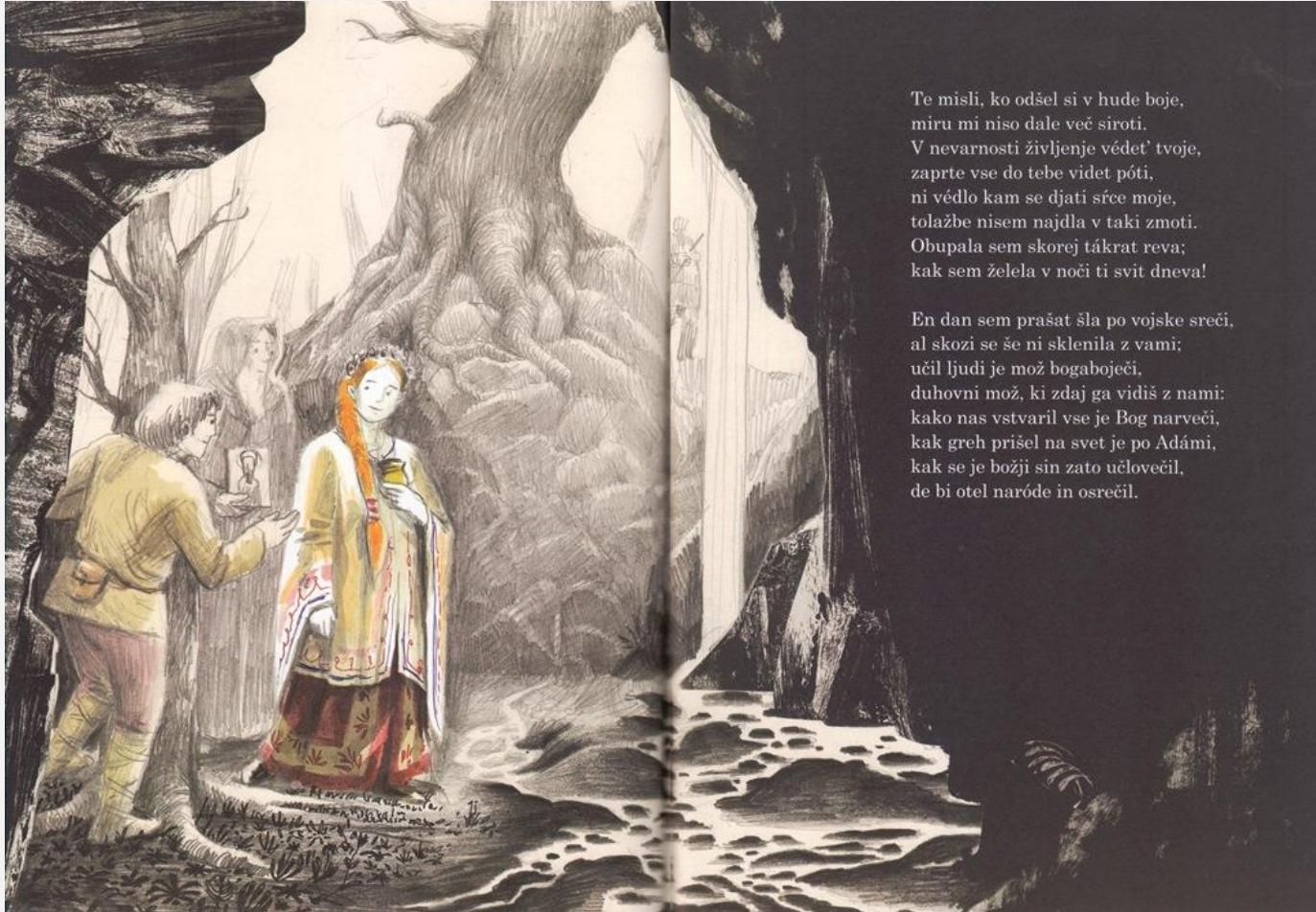
Prenesla pričajoče ure teže
bi ne bila let poznih glava siva;
v mladosti vènder trdniši so mreže,
ki v njih drži nas upa moč goljiva;
kar, Črtomír! te na življenje veže,
se mi iz tvojih prejšnjih dni odkriva,
ko te vodila ni le stara vera
tje na osreddek Bléškega jezéra.

Tje na otòk z valovami obdani,
v današnjih dnevih božjo pot Marije;
v dnu zad stojé snežnikov velikani,
poljá, ki spred se sprósti, lepotije
ti kaže Bléški grad na levi strani,
na desni griček se za gričam skrije.
Dežela kranjska nima lepš'ga kraja,
ko je z okolšno ta, podoba raja.

Prešeren, France: Krst pri Savici

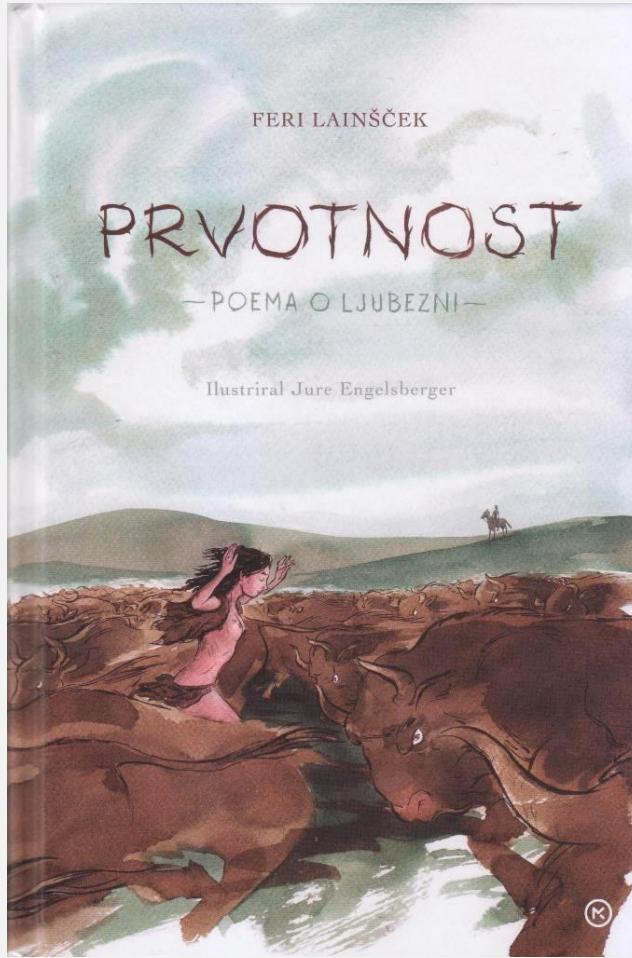
Ilustr. Damijan Stepančič (Miš, 2018)

Te misli, ko odšel si v hude boje,
miru mi niso dale več siroti.
V nevarnosti življenje védet' twoje,
zaprete vse do tebe videt' pótí,
ni védlo kam se djati srce moje,
tolažbe nisem najdla v taki zmoti.
Obupala sem skorej tákrat reva;
kak sem želela v noči ti svit dneva!

En dan sem prašat šla po vojske sreči,
al skozi se še ni sklenila z vami;
učil ljudi je mož bogaboječi,
duhovni mož, ki zdaj ga vidiš z nami:
kako nas vstvaril vse je Bog narveči,
kak greh prišel na svet je po Adámi,
kak se je božji sin zato učlovečil,
de bi otel narode in osrečil.

Lainšček, Feri: **Prvotnost**
Ilustr. Jure Engelsberger (Mladinska knjiga, 2018)

Lainšček, Feri: Prvotnost

Ilustr. Jure Engelsberger (Mladinska knjiga, 2018)

NAGR, KI SE ZMERAJ VRAČA

115

Tedaj je pred Njo, kakor bi bila pravkar zrasla iz tal, zastala znana postava. »Nagr!?!« je kriknila. »Moj Nagr!« mu je ko mesečeva stopila naproti in v njegovi stisnjeni dlani sploh ni opazila osti, ki jih jo je nameraval z neizprosnim zamahom potisniti v srce.

A tudi če bi jo videla, ne bi verjela očem, saj je bil to vendar on, njen Nagr, ki se zmeraj vrača – in zopet so cveteli travnikti in je žarello nebo, kolikor je bilo spodaj rož, toliko je bilo zgoraj zvezd, kar je bilo spodaj rast, je bilo zgoraj žar ... Vsaj tako se je zdelo Njo, ko se ga je oklenila in mu položila glavo v naročje.

Izpuštil je bodalo, stopil nanj in ga skril pod stopalom.

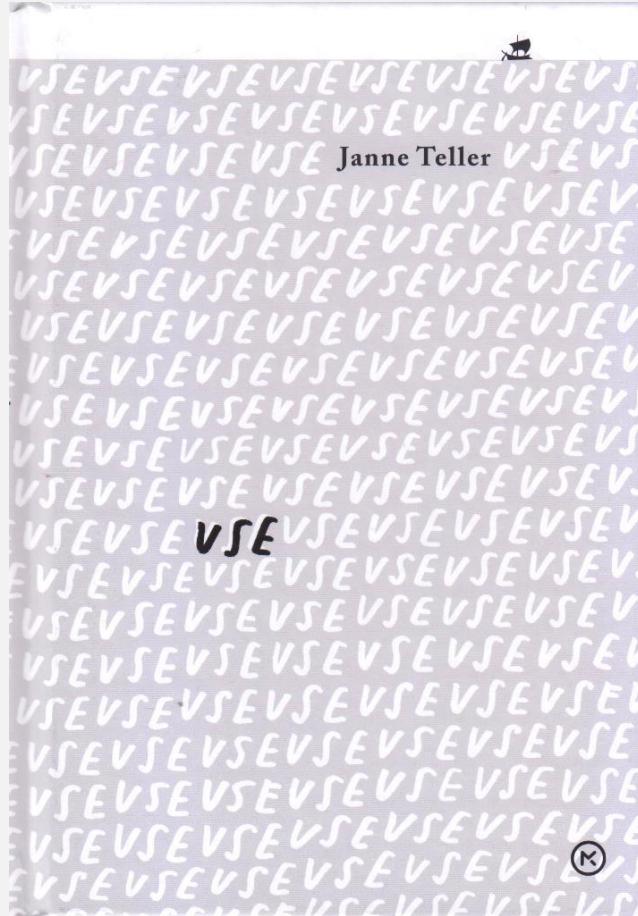
Nameraval jo je ubiti, a nekaj ga je ustavilo. Čeprav tega zdaj ni zmogel, se je počutil, kot da je to zares napravil. Njo, ki jo je sovražil, je bila mrtva in ni žaloval za njo. Njo, ki jo je ljubil, pa se ga je vsa drgetava oprijemala in ga poljubljala po obrazu. Vzel jo je v naročje, jo zavihpel še višje, jo dvignil prav pod nebo in po volčje zatulil v noč.

Njegov krik se je še dolgo razlegal po prostranstvih in zdelo se je, da se ne bo nikoli polegel. Na neki način je bilo res tako, saj so na tem svetu še danes ljudje, ki ga lahko slišijo.

Konec

Teller, Janne: **Vse**
Prev. Silvana Orel Kos (Mladinska knjiga, 2019)

Teller, Janne: Vse

Prev. Silvana Orel Kos (Mladinska knjiga, 2019)

SPREMNA BESEDA

VSE je nasprotje od NIČ. Nič je grozljiv kraj. Kraj, kjer ni smisla, kraj brez dejanskih medčloveških vezi, kjer ni pristnega življenja, kjer ni prave ljubezni – kraj, od katerega lahko samo bežimo.

Vse je kraj, kjer se vse sklada, kjer ima vse smisel. Kraj miru in ubranosti. Kraj brez strahu, ker je vse del vsega, enega in istega. Vse je v našem skupnem obstoju, naš notranji glas, kar je napisano med vrsticami. Vse slišimo, ko pozabimo nase in resno prisluhnemo.

Vse je kot neskončno morje univerzalne človeškosti. Morje, v katerem so zbrane resnice, ki imajo opraviti z nami, ne glede na čas. S tega vidika leži Vse onkraj površinskega, pobliskavajočega se zrcala, ki predstavlja našo trenutno, čedalje bolj zrežirano resničnost.

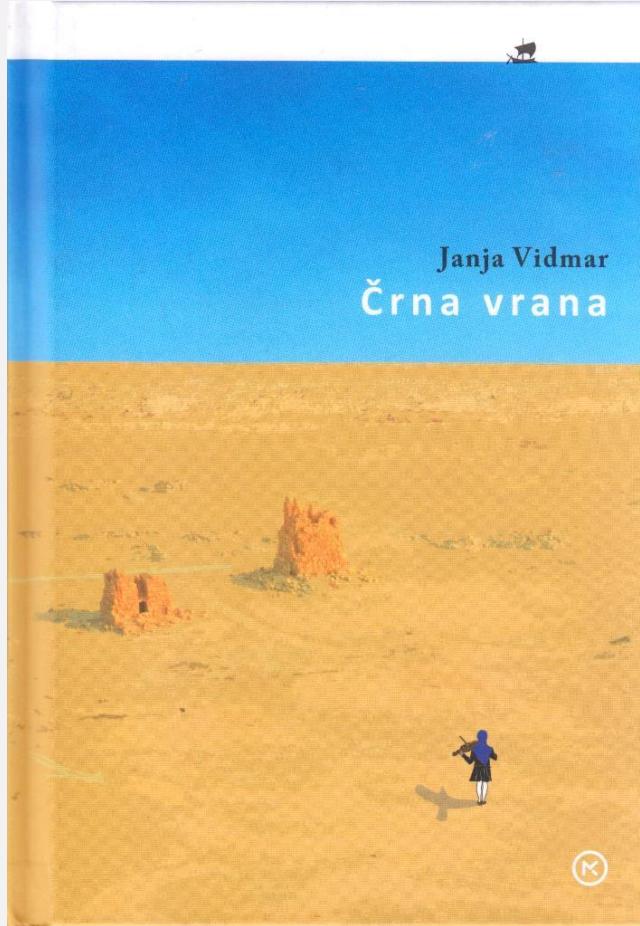
Vse je morje, iz katerega črpam, ko pišem. Je vir vseh zgodb v tej zbirki, kot tudi vsega drugega izpod mojega peresa. Menim, da imajo vsi svoj Vse, o katerem pišejo in ga živijo. Vsi ljudje kdaj doživijo odločilen trenutek v življenju, trenutek, ko se jim odpre uvid, vase ali v sočloveka – dogodek, ki razodene ali opredeli, kdo v resnici smo. Pod površino. Ta trenutek, ali vsi taki trenutki, izhajajo iz tega, kar jaz imenujem Vse. O takih trenutkih, v katerih

osebe doživijo uvid v svoje življenje ali življenje drugih ljudi, govorijo zgodbe v tej zbirki.

Vse ne pripada samo enemu človeku, temveč vsem ljudem – človeštву. Vse se nikoli ne izčrpa. Vse je to, o čemer govori vse.

*Janne Teller
Berlin, 7. novembra 2013*

Vidmar, Janja: **Črna vrana**
(Mladinska knjiga, 2018)

Vidmar, Janja: Črna vrana

(Mladinska knjiga, 2018)

PROLOG

»PRED SKORAJ tremi leti ...« je glasneje ponovila v mikrofon in se pogumno zazrla v množico, ki ji je vračala pogled. »... Jaz ... me je v zabojušniku tovorne ladje sem pretihotapil srčen človek. Ime mu je Mohamed Dahab in kmalu zatem so nizozemske oblasti proti njemu zbrale dovolj dokazov, da so ga priprli. Priprli zato, ker je večkrat priskočil na pomoč takšnim, kot sem jaz ... Še vedno je zaprt in vsak dan molim zanj in za njegovo družino ... Tukaj sem samo začasno, moj brat Džunaid je v Londonu, samo najti me mora ... Tako pogumen je, da si tega ne morete niti predstavljati ... Imel me je najraje od vseh, zato me je porezal po obrazu, da bi me rešil pred usodo, hujšo od smerti ... Jaz ...«

Nenadna bolečina ji je vzela sapo. Nerodno je odprla kovček in previdno izvlekla violino, svoje edino oružje. Kovček je odložila na tla in z lokom po nesreči oplazila stojalo mikrofona.

Po dvorani je završalo, med škripanjem stolov je obvisel hehet, ki je naglo zamrl.

»Bo... bolje igram, kot govorim ... Kar vam bom zaigrala, je prvi stavek koncerta ... chm ... za klavir, violino in ... violončelo

sirskega skladatelja Solhija Al-Wadija ...« je zamomljala in na vrat na nos ušla v glasbo. Violina je bila podaljšek njenega telesa, skozi konice prstov se je izlivala v samotnost zvena, ki je kot koprena drsel čez dvorano.

In potem se je ustavila.

In dvignila glavo.

In spustila violino, čeprav se je je še vedno krčevito oklepala.

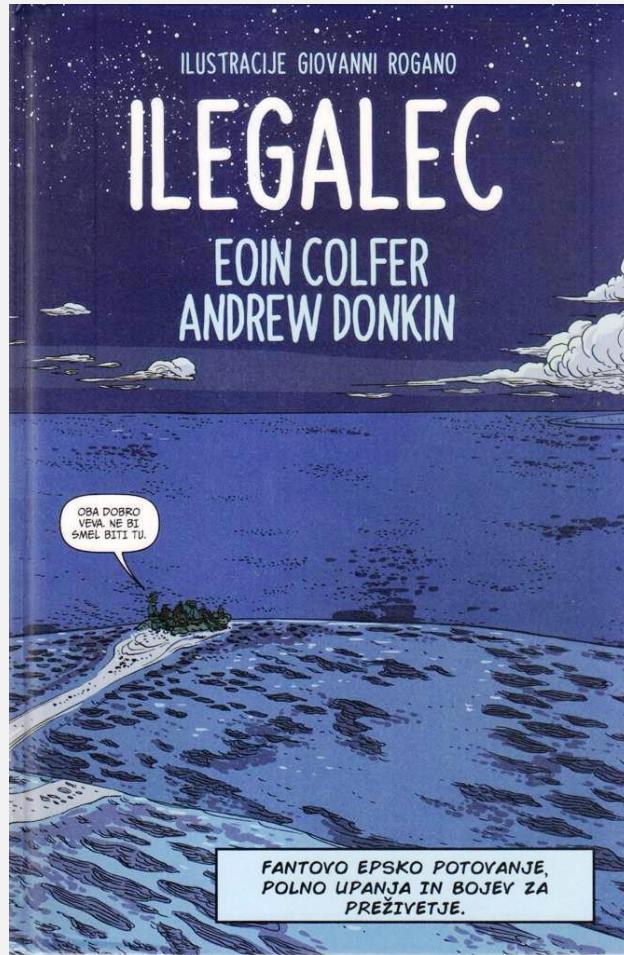
Zaprla je oči in v mislih pred sabo spet zagledala Čukvumov obraz.

»Bog je dober, vrnil mi bo Džunaida ...«

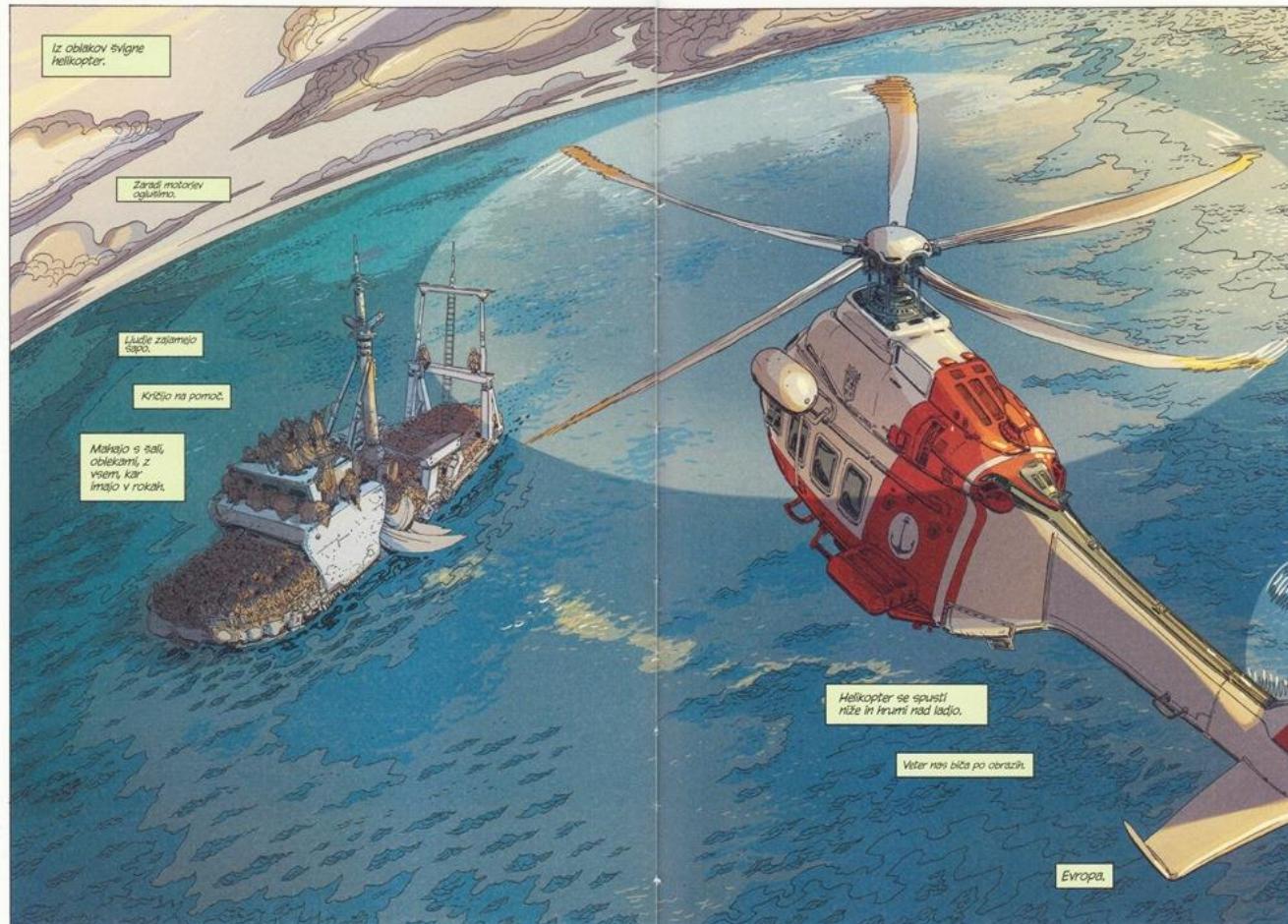
»Bog? Dober?!« je prasnil, medtem ko se mu je v očeh zrcalila bolečina. »Moral bi reči, naj se cvre v peku, Bog!« Zaihtel je: »Ampak ne morem ... Ne morem ...«

»Ker je upanje ...« je šepnila.

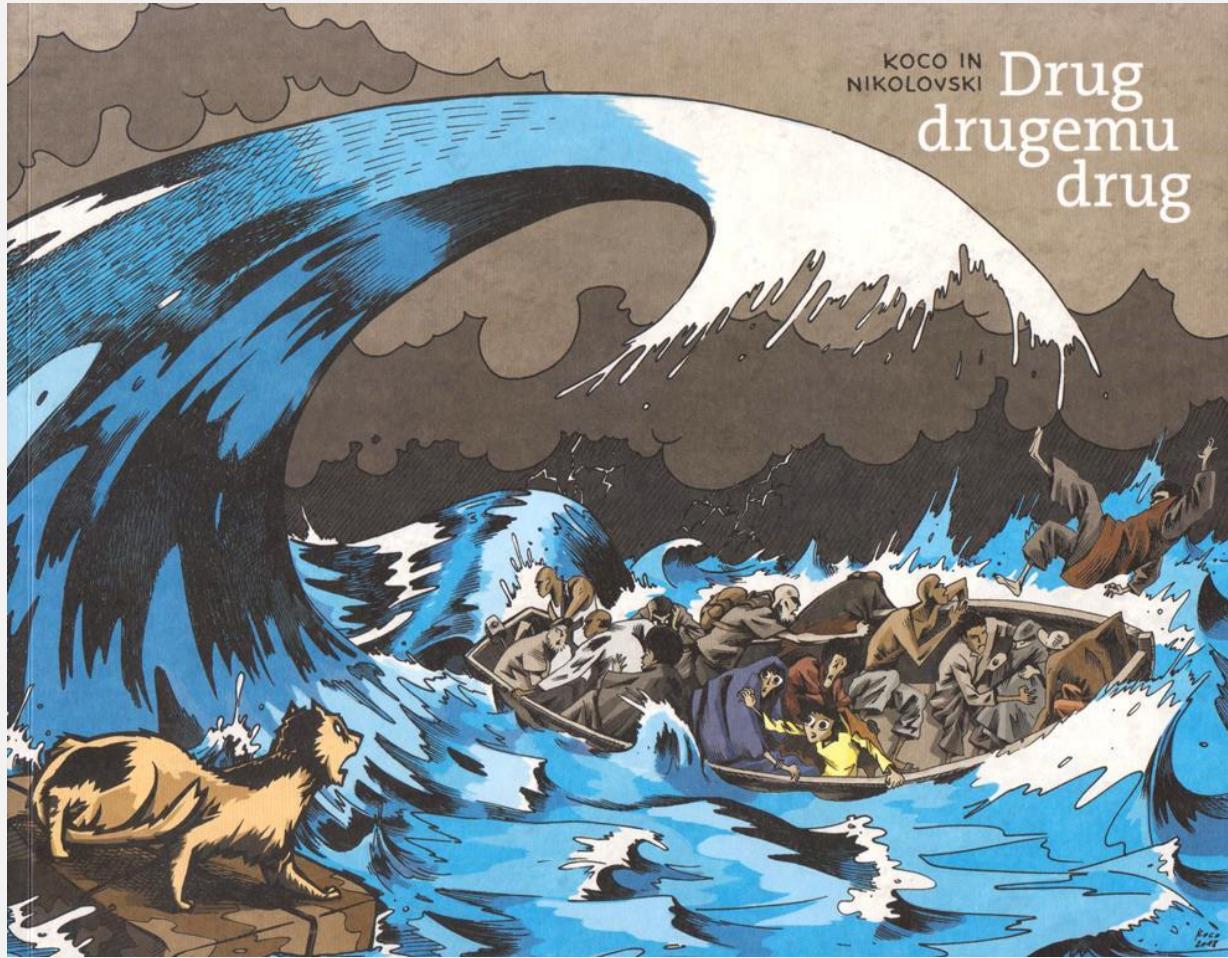
Colfer, Eoin; Donkin, Andrew: **Ilegalec**
Ilustr. Giovanni Rigano, prev. Neža Vilhelm (Morfemplus, 2018)

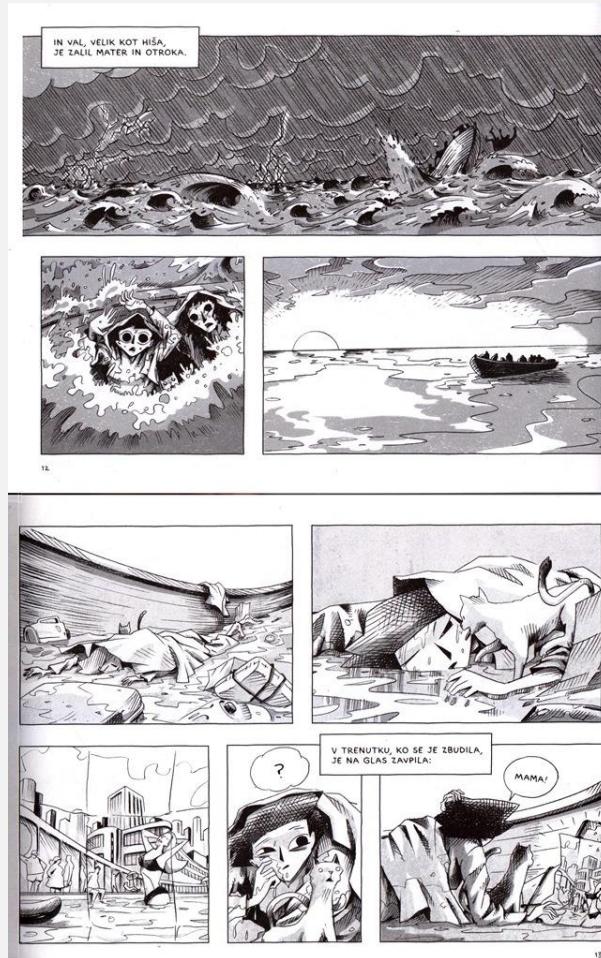
Colfer, Eoin; Donkin, Andrew: **Ilegalec**
Ilustr. Giovanni Rigano, prev. Neža Vilhelm (Morfemplus, 2018)

Nikolovski, Darko: **Drug drugemu drug**
Ilustr. Matej Kocjan – Koco (Forum, 2018)

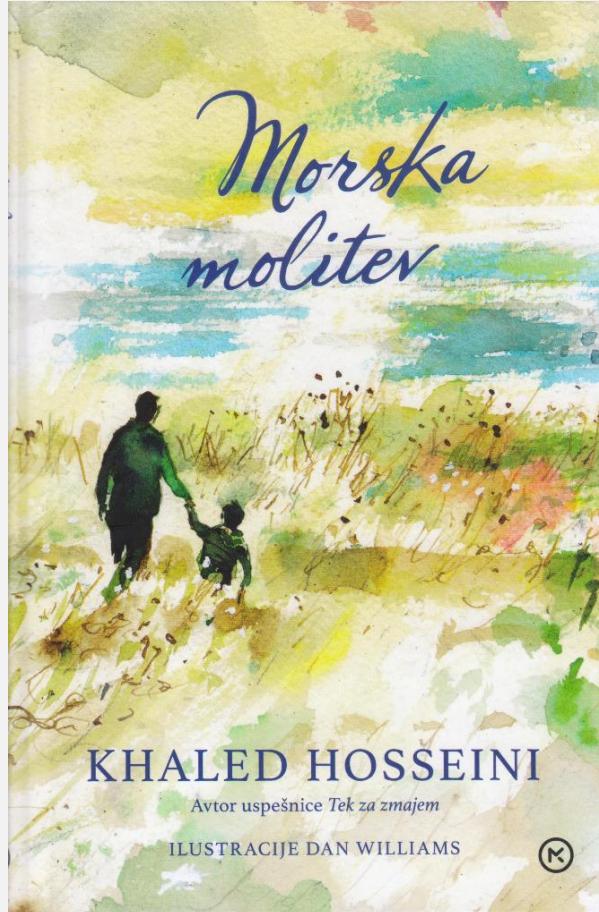

Nikolovski, Darko: Drug drugemu drug Ilustr. Matej Kocjan – Koco (Forum, 2018)

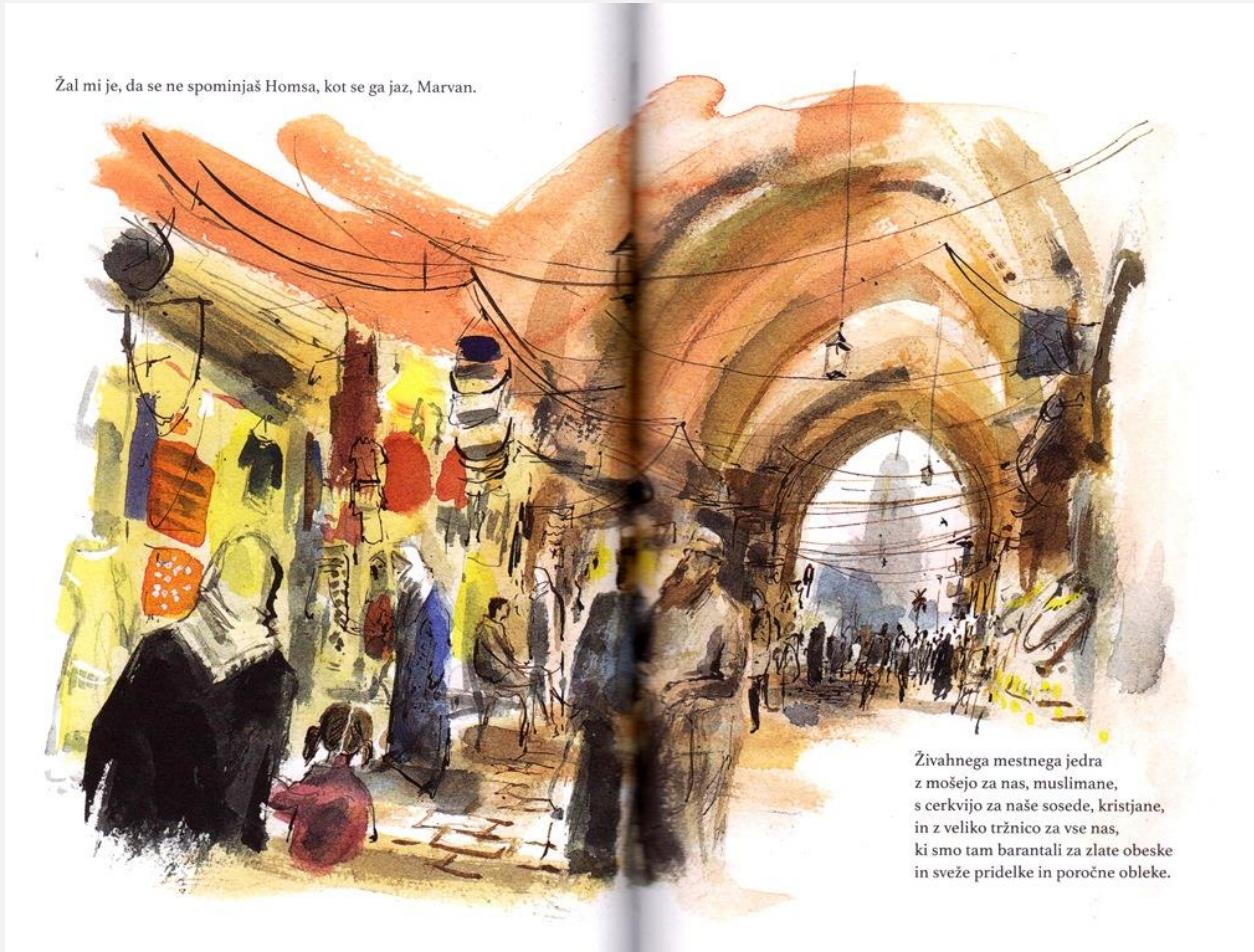
Hosseini, Khaled: **Morska molitev**

Ilustr. Dan Williams, prev. Radojka Manfreda Modic (Mladinska knjiga, 2018)

Hosseini, Khaled: **Morska molitev**

Ilustr. Dan Williams, prev. Radojka Manfreda Modic (Mladinska knjiga, 2018)

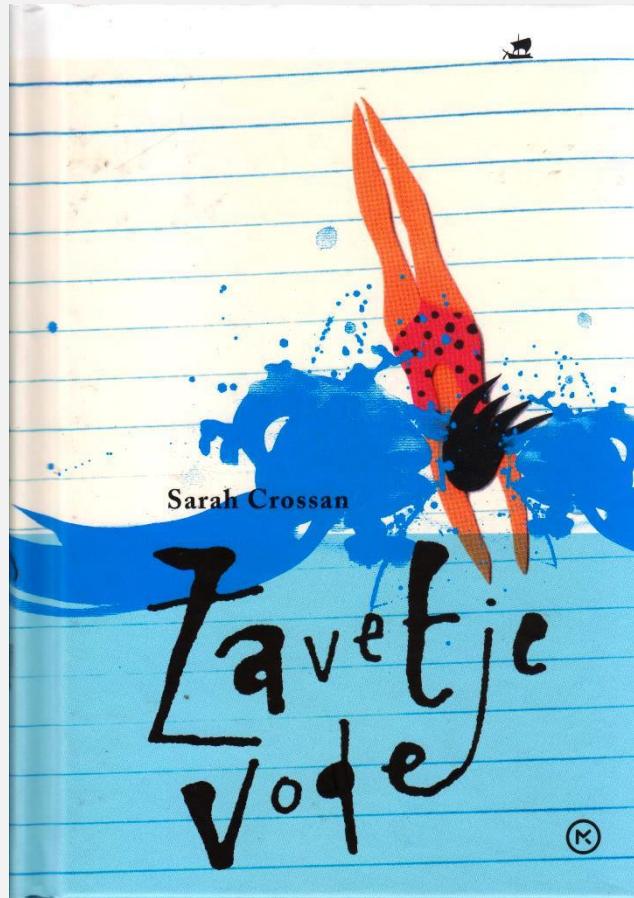
Hosseini, Khaled: **Morska molitev**

Ilustr. Dan Williams, prev. Radojka Manfreda Modic (Mladinska knjiga, 2018)

Naučil si se, da lahko v temnih špranjah
med betonom, opekami
in razgaljenimi tramovi
sonce obsije delček kože
in tam najdeš mamo,
sestro ali sošolca.

Crossan, Sarah: **Zavetje vode**
Prev. Ana Barič Moder (Mladinska knjiga, 2018)

Crossan, Sarah: **Zavetje vode**

Prev. Ana Barič Moder (Mladinska knjiga, 2018)

DOM

Voda je drug svet,
dežela z lastnim jezikom,

ki ga tekoče govorim.

Tuja je in nevarna.
Še dihati ne morem v njej.

Na gladini obstanem
samo, če se sprostim;
če se borim,
potonem.

Moram si zaupati,
zaupati okolju in
lastnemu telesu,
môci vsakega uda.
Kar si želim, je tišina.

In teža vode
nad mano –
okoli mene –
tiha uteha potopitve.

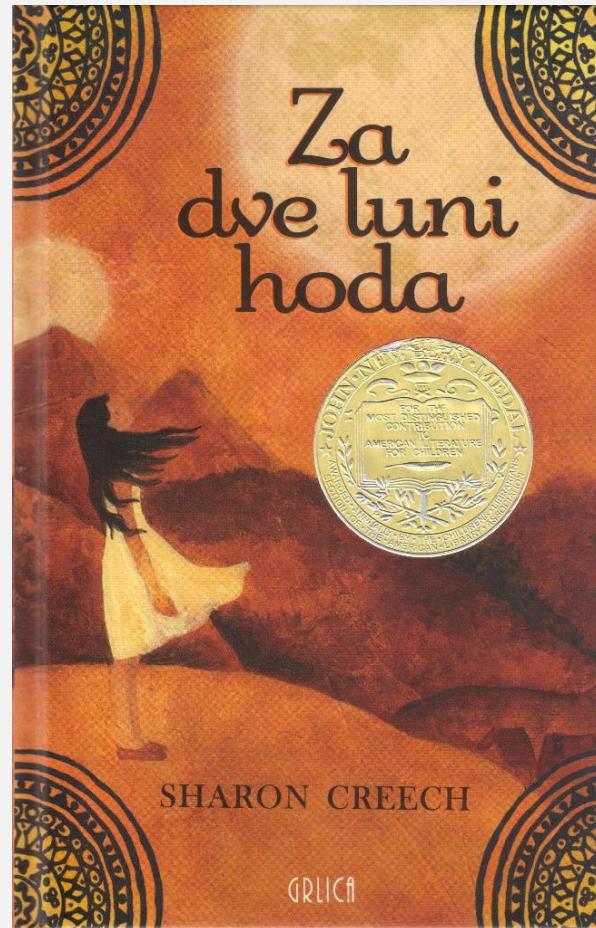
227

Na robu bazena sem morda res grda,
ko pa govorim v zavesljih,

sem čudovita.

228

Creech, Sharon: **Za dve luni hoda**
Prev. Ana Ambrož Strle (Grlica, 2019)

Creech, Sharon: Za dve luni hoda

Prev. Ana Ambrož Strle (Grlica, 2019)

31. poglavje

FOTOGRAFIJA

Naslednji dan je bil nadvse *čudnosten*, kot bi rekla gospa Partridge.

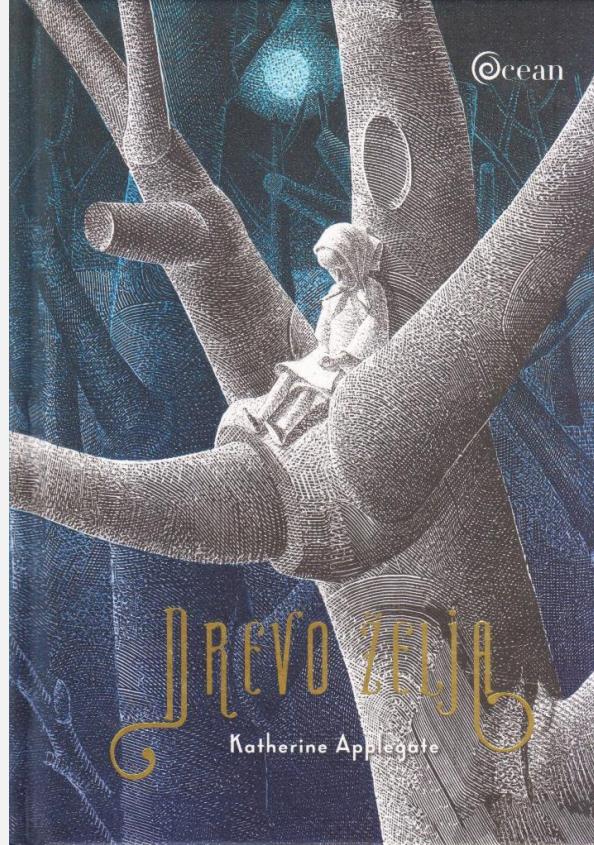
Phoebe je v šolo prinesla novo sporočilo, ki ga je tistega jutra našla na verandi: *Vode nikoli ne cenimo, dokler vodnjak ne presahne.* »To je ključ,« je rekla Phoebe. »Mogoče pa je mama skrita v vodnjaku.«

Ko sem šla do svoje omarice, sem se scela zaletela v Bena. Zrak je zajela aroma po grenivki. »Nekaj imаш na obrazu,« je rekел. S toplimi, mehkimi prstii je podrgnil eno stran mojega obraza. »Najbrž svoj zajtrk.«

Pojma nimam, kaj me je prijelo. Bila sem tik na tem, da ga poljubim. Nagnila sem se naprej v trenutku, ko se je obrnil in sunkoma odprl vrata svoje omarice. Moje ustnice so pristale prislonjene ob hladno kovino vratc.

»Čudna si, Sal,« je rekel.

Applegate, Katherine: **Drevo želja**
Ilustr. Alenka Sottler, prev. Veronika Rot Gabrovec (Ocean,
2019)

Applegate, Katherine: Drevo želja

Ilustr. Alenka Sottler, prev. Veronika Rot Gabrovec (Ocean, 2019)

9

Razveselilo me je, ko se je Samarina družina pridružila sosedčini. Že dolgo je bilo tega, kar so prišli zadnji prišleki. Nekako sem vedel, da bodo sčasoma tu pognali korenine, tako kot mnogo drugih družin iz toliko drugih krajev.

Nekaj malega pač vem o koreninah.

Nedolgo tega je neke noči Samar prišla na obisk. Ob dveh ponoči je bilo. Pozno, celo zanjo.

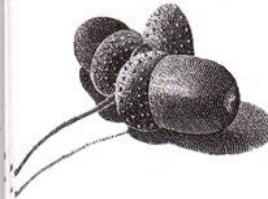
Pred tem je jokala. Bila je mokrih lic. Naslonila se je obme in njene solze so bile kot topel dež.

V njeni roki je tičal košček blaga. Rožnat z drobnimi pikami. Na njem je bilo nekaj napisano.

Želja. Prva želja, ki sem jo videl po dolgem času.

Ni me presenetilo, da je poznala tradicijo dreves želja. Konec koncev sem vendarle lokalni zvezdnik. Samar je segla navzgor, nežno je k sebi potegnila mojo najnižjo vejo in okoli nje z rahlim vozлом zavezala blago.

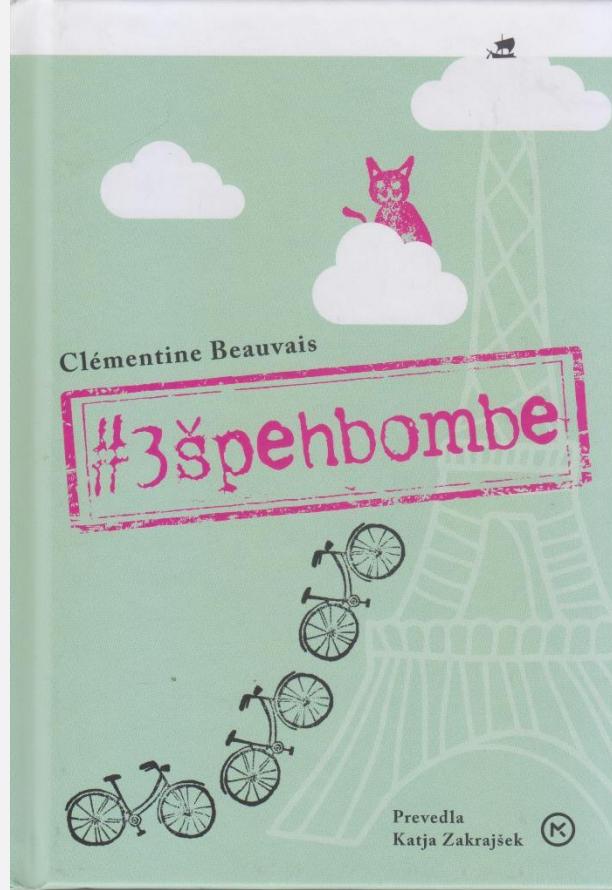
»Želim si,« je zašepetala, »da bi imela prijatelja.«
S pogledom je ošinila zeleno hiško. Za zaveso v gornjem nadstropju se je premaknila senca.
In potem je Samar izginila nazaj v malo modro hišico.

35

Beauvais, Clémentine: #3špehbombe

Prev. Katja Zakrajšek (Mladinska knjiga, 2019)

Beauvais, Clémentine: #3špehbombe

Prev. Katja Zakrajšek (Mladinska knjiga, 2019)

Evo, rezultati so na facebooku: bronasta špehbomba.

Ne gre mi v glavo. Dve leti zapored so me izglasovali za zlato špehbombo in mislila sem, da imam to krono prilimano na glavo. Napaka.

Pogledala sem, katera je slavila zmago. Nova je, v prvem B gimnazije, ne poznam je. Ime ji je Astrid Blomvall. Plave lase ima, vsa mozoljasta je in tako škili, da se vidi samo pol leve punčice, drugo polovico pa zmeraj zakriva veka. Odločitev žirije je povsem razumljiva.

Naslov srebrne špehbombe je odnesla neka tamala, sedmarka, Hakima Idriss. Res je, da je tudi ona blazno grda, črne brke ima in trojen podbradek in zgleda kot kakšna ščuka.

Naš dragi prijatelj Malo je pokomentiral fotke vseh osemnajstih kandidatk. Meni se je takole poklonil:

»Konkurenca je bilā huda, ampak ne glede na vse Mireille La-planche zame je in ostaja nesporna kraljica špehbomb. Njena za-maščena rit, povešeni joški, krompirjasta brada in prašičja očesca so se nam zapisali v spomin na veke vekov.«

Mestna knjižnica Ljubljana
Pionirska – center za mladinsko književnost in knjižničarstvo
Kersnikova ulica 2
1000 Ljubljana

pionirska@mklj.si